

Oponentský posudek na diplomovou práci Jakuba Nettla Valéry Giscard d'Estaing a jeho evropská politika v letech 1974-1981

Jakub Nettl si pro svou diplomovou práci zvolil analýzu přínosu francouzského prezidenta Valéry Giscarda d'Estaing k evropské integraci v době jeho prezidentského mandátu. Jedná se o téma velice zajímavé. Jak sám autor práce poznamenává, Valéry Giscard d'Estaing nepatří k francouzským prezidentům, kterým je věnováno tolik pozornosti jako třeba Fr. Mitterandovi nebo Ch. de Gaullovi. K jistému oživení zájmu o jeho osobu dochází až poté, co Giscard d'Estaing zastával funkci předsedy Konventu.

Autor se přiklání k výzkumu z pozice aktéra a tuto perspektivu udržuje v rámci celé práce. Vzhledem k tomu, že se zabývá i osobnostními charakteristikami a životním osudem aktéra před nastoupením do funkce, dá se jeho studie označit za práci zejména biografickou, což je podpořeno i výběrem zčásti biografických i autobiografických pramenů. Ostatní pramenná základna se skládá z převážně sekundární literatury, jejíž výběr je reprezentativní a aktuální.

V úvodu klade autor hlavní otázku práce – zda byl Valéry Giscard d'Estaing hnacím motorem evropské integrace a zda je možné jej nazvat nedoceneným politikem nebo zda se jeho role spíše přeceňuje. Základní otázku autor doplňuje celou řadou dílčích otázek vztahujících se nejen k roli Giscarda d'Estaing, ale i k přínosu reforem ES pro Francii, k povaze těchto reforem, apod. Domnívám se, že autor zde klade až příliš mnoho velkých otázek, k jejichž zodpovězení by bylo zapotřebí více prostoru.

Samotná práce je rozdělena do tří kapitol – první se zabývá dobovým kontextem (jak vypadala Francie v době zvolení VGE), vnitropolitickými kroky nového prezidenta a jeho zahraniční politikou obecně. Druhá a třetí kapitola se věnují evropské politice, ze které podle autora práce VGE vytvořil stěžejní téma své zahraniční politiky. Důraz je kladen na hlavní oblasti jako je reforma institucí, ekonomické reformy a francouzsko-německá spolupráce. V závěru třetí kapitoly se autor dostává k podrobnějšímu rozboru přínosu VGE pro evropskou integraci v daném období.

Práce Jakuba Nettla je velice zdařilá po obsahové i formální stránce. Hlavní výtkou je příliš ambiciózní kladení otázek v úvodu, na jejichž zodpovězení pak autorovi nezbývá dostatek prostoru ve stati ani v závěru. Na úkor dobového vnitropolitického kontextu bych proto doporučila více se věnovat roli zkoumaného aktéra v evropské politice. Můžeme přesto říci, že základní otázku práce se autorovi podařilo zodpovědět.

Diplomová práce Jakuba Nettla splňuje požadavky kladené na diplomovou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě. Navrhují hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 18.6.2007

Eliška Tomalová